

eL-Hortobāgyi

Gandharva Sangeet Paddhati 2019-2020

- *krāmik dhvāni mudran mālīkā* क्रामिक ध्वनि मुद्रण मलिका -

I. = Gandharva-paddhati गन्धर्व पद्धति

II. Gandharva- mārg गन्धर्व मार्ग

III.= Gandharva-sampradaya गन्धर्व सम्प्रदाय

IV.= Gandharva-vilayan गन्धर्व विलयन

Szeretném személyes indíttatással vázolni, hogy az itteni 4 db CD-nyi anyag egy magán-mitológia lezárásaként állt össze. Ennek előképe a múlt század fordulóján működő *Gāyan Uttejak Mandali - Society* (a *Malābār Hill* lábánál, ma *Mumbāi*) és az egyik alapítója, egy bizonyos *Visnu Nārāyan Bhātkhāndē*, aki írt egy 4 kötetes összefoglalót *Gandharva Sangeet Paddhati* címen, (kb: "*Mennyei Zenemetódus*") - és ezt *krāmika pustak mālīkā*-ban, azaz könyvsorozatban adta ki.

Ebben a könyvsorozatban többek közt arról panaszkodott ez a különös zenetudós, hogy mennyire rosszul művelik a korabeli klasszikus zenét *Hindusthān*-ban, (1898-at irunk), semmi újítás nincs már benne és az egész előbb utóbb menthetetlenül le fog hülyülni.

Az lenne a legjobb tehát, ha egy értelmes szimbiózis alakulna ki az éppen kiháló zenei köznyelv által kiváltható (közösségi) extatikus communion hagyománya és a klasszikus zene napi gyakorlata között (- *mint ahogy ezt a mindenkorī sociostruktúra nyomora mindig is fűtötte, állítottam ezt mindig is - H.L.*) ehelyett azonban minden idióta dalocskákat farigcsál és teledürrögi velük a légkört és különben is most már tényleg mindenki elmehetne a *Yamarāja* seggébe...(nem egészen így írta)

Bár *V.N.Bhātkhāndē* sokat tett később nézetei érdekében, de valahogy megmaradtak bennem az úgy ötvenöt évvel ezelőtt olvasott keserű szavak, és mivel a *Gāyan Uttejak Mandali* - ban már hangfelvételek is készültek (1905- 1917 között, ezek természetesen teljesen elvesztek), gondoltam felveszem a fonalat és egy valóságpárhuzamot képzelek az amúgy unalomig ismétlődő algoritmus ellenpontozására - tudjátok, mint amikor a bolha köhög...

Miután azt tapasztalom, hogy a jelenlegi világ eltorzítja és meghamisítja a klasszikus indiai zene (és minden más pigmentgazdag zenekultúra) eredeti és egyedülálló jelentését, ezért igyekeztem egy olyan modern szintézist létrehozni, ahol az eredeti indiai zenei szabályok érintetlenek maradnak és minden tekintetben figyelembe

veszik a múltat, szemben a mai általánosan lerohasztó, mindent penészes takonnyal benyálazó "világzenei" zombi rendszerrel.

Az általam 30 évvel ezelőtt kifejlesztett szoftver segítségével régi, már nem élő indiai mesterek fennmaradt felvételrészleteit, kis töredékeiket újrastrukturálva építettem be az új kompozíciókba.

Születésemnél fogva tudom, hogy a zene extatikus gyökerei a közösségi kulturális nyelvekben virágoznak ki a legeredetibb formában.

Az utolsó élőzenei kapcsolat az európai és az indiai zene között kizárólag a barokkban és a hindusthani klasszikus zenében lehetséges, azok azonos, az ismétlések szelekciós evolúcióján alapuló kötött szabadságfokú improvizációs-variációs template-technikájában hasonulnak utoljára össze.

A mindennapi léttől való elszakadást a mindenkori közösségi *communion* zenei csoportnyelve valósítja meg, ezért ötvöztem az ujkori, szintén közösségi *techno* "nyelvet" a hasonló, de korábbi transzracionális barokk-indiai köznyelvekkel.

Amen

*

I would like to outline with personal motivation that the 4 CDs here have come together as the conclusion of my private mythology. A progenitor of this is the *Gāyan Uttejāk Mandali* - Society (at the foot of *Malābār Hill*, now *Mumbāi*) at the turn of the last century and one of its founders, a certain *Visnu Nārāyan Bhātkhāndē*, who wrote a 4-volume summary entitled *Gandharva Sangeet Paddhati*, (ca. "Heavenly Musicmethod"). - and this was published by *krāmika pustak mālikā*, that is, in a series of books.

In this series of books, this peculiar musicologist complained, among other things, about how poorly cultivated contemporary classical music was in Hindusthān, (we write 1898), there is no novelty in it anymore, and the whole will soon be inexorably silly.

It would be best, then, for a meaningful symbiosis to emerge between the tradition of (communal) ecstatic communion, which could be triggered by the just-extinct musical common language, and the daily practice of classical music (- *as this has always been heated by the misery of the current socio-structure, I have always stated this - H.L.*) instead all the idiots whittling songs and pounding the atmosphere with them and anyway, now everyone could really go to *Yamarāja's* ass ... (he didn't quite write like that)

Although *V. N. Bhātkhāndē*, did much for his theses later, somehow his bitter words read about from him fifty-five years ago remained in me deeply, and since sound recordings had already been made in *Gāyan Uttejāk Mandali* (between 1905 and

1917, these were, of course, completely lost), I thought I would pick up the thread and imagine a parallel of reality to counterpoint the algorithm that would otherwise be repeated to boredom - you know, like when a flea coughs ...

After experiencing that the current world distorts and falsifies the original and unique meaning of classical Indian music (and any other pigment-rich music culture), I have sought to create a modern synthesis where original Indian musical rules remain intact and take the past into account in every way as opposed to today's overwhelming "world music" zombie system which slobber everything with a moldy mucus.

With the help of the software I developed 30 years ago, I incorporated the surviving recording details, and restructuring little fragments of old Indian masters who no longer live today into the new compositions.

By birth, I know that the ecstatic roots of music flourish in community cultural languages in their most original form.

The last connection of the living music practice between European and Indian music is possible in baroque and Hindusthan classical music alone, in their identical fixed-degree improvisation-variation template technique based on the selective evolution of repetitions. The secession from everyday life is realized by the musical cant (group language) of the all-time community via musical common language therefore, I combined the modern, also communal techno "language" with similar but earlier transrational Baroque-Indian common musical languages.

Amen.

*

A mai korunkban nem utolsósorban meg kell jegyeznünk, hogy néhány CD-track kompozícióiban található némely eredeti archív lokális-felvételek egyetlen része sem jelenik meg a maga eredeti formájában, hanem csak újrastrukturált és újraharmonizált apró mintákra vágott rövid granulátumokként: ezek a mintakötegek építik újjá a pigmentgazdag hagyományrészt az általam kifejlesztett granulált mintaszintézis szoftver segítségével. (see: http://guo.hu/?page_id=772

or

[http://www.guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_L.Hortobagyi_\(eL-Horto\)_CV_Guo-CV_Hortomeme-Mp4/el-Horto_Sound-System_Block-Diagram.pdf](http://www.guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_L.Hortobagyi_(eL-Horto)_CV_Guo-CV_Hortomeme-Mp4/el-Horto_Sound-System_Block-Diagram.pdf))

*

In our present age, it is no less necessary to note that none of the some original archival-field recordings fragments on a few CD tracks compositions appear in their original form, but only their restructured and reharmonized short particles cut into small sample: these samplebundles they're rebuilding the pigment-rich tradition part with using of I developed granular sample synthesis software. (see: http://guo.hu/?page_id=772

or

[http://www.guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_L.Hortobagyi_\(eL-Horto\)_CV_Guo-CV_Hortomeme-Mp4/el-Horto_Sound-System_Block-Diagram.pdf](http://www.guo.hu/___WORDPRESS/Laszlo-Hortobagyi_Gayan-Uttejak-Orchestra/_L.Hortobagyi_(eL-Horto)_CV_Guo-CV_Hortomeme-Mp4/el-Horto_Sound-System_Block-Diagram.pdf))

*